

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.cz, 28057477 ICQ

Francie 2014

Pont du Grad

Den 1

Sobota 23.8.2014, 16°C, 8:00, Třebívlice CZ, tachometr: 37 630 km, ujetu 615 km.

Ráno dobalujeme poslední věci a v 9:30h se vydáváme na cestu. Jedeme do Mostu, kde se napojujeme na silnici č.13. Po té jedeme dál. V Chomutově stojí na nádraží stará parní lokomotiva. Holky jí chtějí vidět. Rozhodujeme se zastavit a počkat až projede okolo nás. Lidí všude stojí pěkná spousta. Chvilí čekáme, ale stále se nic neděje. Jeden pán vedle nás někde telefonuje a pak říká, že se lokomotivě rozbil kompresor a tak asi hned nepojede. Rozhodujeme se pokračovat dál. Jedeme na Ostrov a před ním Ally vymýšlí zvracení. Opravdu si to ale vymýšlí, tak jedem po chvilce dál. Projedeme Karlovy Vary a před Chebem zastavujeme na benzínce, kde dotankujeme (23.1l, 36.4 Kč/l, 842kč, tacho: 37 760km). Uděláme si pauzu na oběd a pak zase pokračujeme dál. Po chvilce už jsme v Německu. Jedeme po hlavní silnici k dálnici č. 9 vedoucí na Norimberk. Po cestě se zatahuje a začíná kapat. Jedeme po dálnici. Několikrát zastavujeme na pauzu a tak podobně. Holky před Norimberkem usnou a tak pojedou bez zastávky, než se probudí. Laura usíná později a spí hodinu a Ally spí dvě. Zastavujeme před Heilbronem. Kde si děláme delší pauzu na další jídlo. Pokračujeme na Štuttgart a na půl cestě mezi Heilbronem a Štuttgartem chytíme pořádný slejvák. Další ještě lepší chytíme přímo ve Štuttgartu, kde jedeme 50 km rychlostí, a není nic vidět. Takhle se tu opakuje a jedem dolů ke kempu, kde jsme byli před necelým měsícem. Venku je stále okolo 16°C. Nevylezlo to výš než 20C. Tak to vypadá, že se počasí opakuje. Po chvilí už jsme v kempu a jdeme se ubytovat za 15,5e. Drobně poprchává, ale za chvilí to přejde. Tak

www.journey.cz

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.cz, 28057477 ICQ

holkám vyndávám motorky a já mezi tím stavím stan. Jdeme udělat večeři a pak se jdeme podívat. Venku je zima 15°C, tak si jdeme dát sprchu a dám holky spát. Chvilí škodí, ale za chvíli je klid. Dopisuji deník a pak jdu taky zalézt do stanu. Vedle hraje hudba, asi tam mají nějaký taneční večer.

Den 2

Neděle 24.8.2014, 13°C, 9:00, Donauesingen D, tachometr: 38 246 km, ujetu 228 km.

V noci byla docela zima a několikrát i přšelo. Ráno je venku 10°C, ale modro. Pomalu se balíme a pak ještě trávíme docela dost času na prolézačkách, které jsou za recepcí u jezera. Svítí slunce a tak nám oschne i stan. Zabalíme a po 10h vyrážíme. Zajdu se ještě zeptat jak se nejlépe dostaneme k vodopádu Rheinfall ve Švýcarsku. Paní na recepci mi dá mapu a namaluje mi cestu. Jedeme k dálnici a najedeme na silnici 27 vedoucí na hranice. Je to necelých 40km. Jedeme docela bez problémů, jen od hranic je silnice pro motorová vozidla. Sice je pod značkou nějaký nápis, ale jeho význam mi uniká. Vykládám si ho jako bez viněty. Dojedeme do města Schaffhausen, kde trochu zabloudíme. Projedeme jeden tunel na dálnici. V tunelu najednou vidím cedule na vodopádu. Tak jedeme podle nich a už je najdeme bez problémů. Je tu spousta turistů a tam nám chvíli zabere, než se dostaneme na parkoviště a zaparkujeme. Venku je pěkně, i když sou na nebi sem tam černé mraky. Jdeme se podívat na vodopád, kde se Rýn propadá po celé své délce tak o 40m. Uprostřed je skála, ke které jezdí lodě a turisté si pak vystoupí na vyhlídku uprostřed vodopádu. Jdeme okolo a vystoupíme z pravé strany k mlýnu. Uděláme si tu několik fotek a pak se vrátíme nazpět. Holky si dávají povinnou zastávku na prolézačkách a klouzačkách hned vedle cesty. Taky tu jezdí mašinky, které vozí turisty z města a zpět. Pak se vrátíme k autu a jdeme zaplatit parkovné v automatu. Chtějí 6 franků, tak tam nacpu 10e a vrátí mi to 6 franků. To je 5e. Co stím budu dělat. Koukám na lidi, co platí 5e. Tak s jedním vyměním 5e za 6 franků a mám postaráno. Odjíždíme a rozhodujeme se vrátit do Německa a jet podél hranic se Švýcarskem do Francie. Zajedeme kousek stranou a hledáme, nějaké opuštěné místo, kde by, jsme se najedli, a holky říkají, že potřebují na WC. Najdeme jedno fotbalové hřiště u potoka, kde se můžeme schovat i před deštěm, který se vzápětí dostavil. Zmákneme všechno, ale je mi jasné, že dneska už toho moc neujedeme. Nicméně je to asi jedno, hlavně když se dostaneme někam k dálnici vedoucí už směrem na jih. Jedem na Basei. To objedeme po dálnici a odbočíme na most přes Rýn. Na druhé straně už jsme ve Francii. Jedem dál po hlavní silnici směrem na Belfort. Venku je 20C a hezky. Holky usnuly ještě před hranicí a probudili se až těsně před Belfortem. Kde jsem našel nějaký kemp v GPS. Je hned ve městě u jezera. Do kempu to máme asi ještě 5km. Po chvíli jsme u brány. Jdeme na recepci se zapsat. Ubytuje se za 17,5e. Postavíme stan a holky jdou jezdit na motorkách. Pak uděláme večeři a po jídle se jdou kamarádit s Holanďany od naproti. Mají také nějaké odrážedlo a tak to různě mění. Samozřejmě to netrvá dlouho a už je tu řev. Opět Ally se vysypala na tom půjčeném a dopadla na pus. Má zase naseklý ret. Tentokrát ale z venku. No vytahujeme lékárnou, ale už to ani neteče tak to bude dobrý. Jen to očistíme a zalepíme. Zase asi bude trochu opuchlá, ale to už je taková naše klasika. Bez toho by to asi ani nešlo. Po loňsku a po výstavě v Lounech jí hlídám, jak se jen dá, ale je to prostě marný boj. Ve městě je několik zajímavých míst a tak by jsme se tam mohli zítra podívat. Přijde mi o něco tepleji než včera, ale že by to bylo na koupání v bazénu to opravdu nevím. Pak dopisuji deník, slunce zapadá a tak jdeme udělat očistu a dám holky spát.

Den 3

Pondělí 25.8.2014, 11°C, 8:00, Belfort F, tachometr: 38 474 km, ujetu 278 km.

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.cz, 28057477 ICQ

Ráno vstáváme jako včera. Venku je zataženo a o malinko tepleji než včera. Pomalu se balíme. Uděláme si snídani. Stan je dnes mokrá a jen tak asi neuschne. Ráno všechny děti venku pobíhají v holínkách a to i takový otužilci, kteří večer byli na boso, a jen v tričku a kraťasech. Pak se rozloučíme se sousedy a vydáváme se do města. Je to jen kousek tak by se tam dalo krásně zajít pěšky. Zajedeme přímo do centra do Citadely a zaparkujeme hned u hradeb. Cesta vedla hradbami dvěma bránami s padacími mosty. Pěkné. Jdeme se podívat na brány, hradby a příkopy. Je to opravdu moc pěkné. Uvnitř je pak samotné staré centrum města. Ptáme se jedné paní, kde a jak dalo je onen slavný kamenný lev. Říká nám, že je to hodně do kopce a asi 20 min. chůze. Tak jdeme, vylezeme kousek k jednomu parkovišti hned pod hradbami. Mineme ho a dáme se podél hradeb dál. Po pár metrech už je vidět lev na rohu hradeb. No tak s tím odhadem od paní opravdu nevím. Odhadem to mohlo být tak 500m. Dojdeme k tunelu. Uvnitř jsou schody vedoucí na vyhlídkovou terasu před lvem. Platí se tu vstupné 7e s kombinací s dalšími muzei, které se nacházejí v citadele, nebo různě po městě v centru. Říkáme, paní, že se chceme jen podívat na lva a holky jsou tak natěšené, že nás nakonec pouští zadarmo. Podíváme se na lva a uděláme si několik fotek. Pak se ještě podíváme na město pod námi. Po chvíli lva opouštíme a jdeme se ještě podívat do centra na náměstí a prohlédneme si několik okolních uliček. Holčák se město moc líbí a chtějí jít ještě támhle a pak zase támhle. Na náměstí je pěkná radnice a kostel. Pak je tu několik starých domů s barevnými okenicemi a spoustou kytek. Uprostřed je postavený nějaký altán a za ním je socha nebo pomník obráncům města. Vracíme se k autu, kde se na chvíli zastavíme na dětském hřišti. Pak nasedneme a jedeme k benzínce natankovat (40l, 1,56 e/l, 63e, tachy 38 758km). Vydáváme se na cestu a jedeme po D9 na Vesoul. Cesta vede lesy a vesničkami, kde toho moc nejezdí. Stejnou cestou jsme jeli s Michalem na moto před necelým měsícem. Pak odbočujeme na D49 a v Espresu, kde poznávám benzínku na náměstí. Jdu něco nakoupit do pekárny. Kus za městem zastavujeme a děláme pauzu. Jedem dál do Brianconu, kde projedeme přímo centrem a pak se dáme na jih po N83. Je to pěkná silnice, jede se tu pěkně. Jen tu snad jezdí naprosto všichni. Pak zastavujeme v Polygny, kde si holky dávají jablko. Laura ho kvůli prvnímu vyklajícimu se zubu nemůže ani jíst a říká, že jí to bolí. Tak jí nabádám, ať ho vytáhne, ale nejde jí to. Klouže to pak jí dám kus papíru, ale pořád se to nevede. Tak mi ho podává, že to mám udělat já. Tak ho chytanu a je hned venku. Laura to ani nepostřehla a tvrdí, že to nejde. Tak jí ho ukážu v ubrousku a můžeme se všichni potřhat smíchem. Hned se cpe jablkem dál a ještě cpe do doury po zubu jazyk a má z toho strašnou srandu, že prý jí teď kouká ven. Se z nich asi picnu. Jedeme dál a hned za městem zastavuji u supermarketu, kde koupím něco na chleba a ještě chtěli sešit na malování a něco pro vílu Zuběнку. Pak najedeme na dálnici a jedeme směrem na Lyon. Zastavujeme na jednom odpočívadle na jídlo a pak jedem ještě kousek dál, kde se rozdělují dálnice na Lyon a na Geneve opouštíme dálnici. Platíme mýto 8,7e a jedeme hned do prvního městečka Pont d Ain. Odbočíme doprava, přejeďeme řeku a po 600m už jsme v kempu. Ubytujeme se za 11,5e. Venku je už stále 23°C. Na dálnici kapalo, ale už je konečně tepleji. Uděláme večeři a pak se jdeme projít kolem řeky. Pak ještě hledáme prolézačky, které jsou schované za bazénem. Zajdeme do koupelny a dám holky spát. Já dopisuji deník a konečně se dá vegetit venku.

Den 4

Úterý 26.8.2014, 17°C, 9:00, Pont d Ain F, tachometr: 38 752 km, ujetu 278 km.

V noci začalo pršet a už nepřestalo. Venku už je zase klasická potopa. Čvachtanice všeho druhu. Ráno vstáváme a hned vyndáváme pláštěnky a gumáky. Sice už je o něco tepleji, ale ten déšť tomu zase nepřidal. Pocekáme se sousedy Pražáky, kteří se ubytovali naproti nám. Jsou tu se starým citroenem. Balí a chystají se na cestu domů. Děláme snídani a pak pomalu balíme věci ve stanu. Musím vyndat všechno z auta, dát to do stanu a pak to zase naskládat nazpět. Stan je mokrá, ale dovnitř ani nekáplo. Sice mé opravy horní

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.cz, 28057477 ICQ

plachty vydržely, ale už začínají odpadávat. Zjišťuji, že už má stan asi doslouženo. Nakonec balíme stan, plachtu jen srolujeme a dáme ji na zem ke spolujezdci. Než naložím je mokro i na sedačce a na dveřích. Pak se vydáváme na další cestu. Vracíme se hned na dálnici a jedeme na Lyon. Dálnice tam stojí 5.5e a pak objíždíme město po obchvatu A432. Okolo nás prosviští TGW. Před letištěm opouštíme dálnici a jedeme po okreskách D75 na Vienne. Konečně trošku přestává pršet a tak zastavujeme na jídlo. Zastavujeme u restaurace za kruhovým objezdem. Mají tu pěkný park se stromy a docela hezkou zahradu s kameny a kmeny. Po jídle jedeme dál do Vienne, kde se dostaneme k Rhóně a jedem podél ní. Tady už se dělá lepší počasí a koukáme na lodě na řece. Jedeme kousek po N7, ale moc to neubíhá a tak po pár kilometrech najedeme na dálnici A7. Jedeme dál na jih a po chvíli jsme ve Valence. Zastavujeme na další pauzu na jednom parkovišti, kde si dáme kafe. Pak jedeme dál, sjíždíme na Privas. Platíme mýto 6.2e. Přejedeme Rhónu a jedeme mezi kopce. Po pár kilometrech zahlédneme kemp. Rozhodujeme se to dnes zapíchnout dřív. Máme totiž všechno mokré. Venku je docela pěkně, tak to aspoň usušíme. Zajedeme do kempu u St. Julien. Je docela pěkný a má pěkné hřiště. Jinak je ale docela drahý. Chtějí za noc 19.5e. No nic jednu noc zůstaneme. Postavíme stan a rozvěsíme mokré věci. Všechno uschne docela rychle. Nevýhoda je, že v koupelně není žádná zásuvka a o toaletním papíře ani nemluvě. No za ty peníze je to docela bída. Zbytek dne trávíme v kempu, holky sin hrají s jednou Německou holčičkou. Je zajímavé sledovat, jak se domluví. Mluví každý po svém a není to problém. Hrají si až do 20:30h a pokecám s jejím tátou. Pak je dám spát. Venku je 27°C. V 21h se zase přiřzene nějaká přeháňka, ale naštěstí to není nic vážného. No aspoň prozatím, uvidíme, co přinese dnešní noc. Zajdu na recepci, kde se chci připojit k internetu, ale nějak se mi to nedaří. V tomhle kempu všechno moc nefunguje. No myslím, že je to druhý kemp ve Francii, kam bych už asi nezavítal. Jedinou výhodou je klidné prostředí.

Den 5

Středa 27.8.2014, 17°C, 9:00, St. Julien F, tachometr: 38 752 km, ujetu 195 km.

V noci zase prší, ale aspoň je stále teplo. Ráno vstáváme a venku je naprosto modro a 17°C. Tak dáme plachtu od stanu usušit a během toho balíme ostatní věci. Uděláme snídani. Holky se ptají na Martu od sousedů. Nechám je ještě chvíli blbnout na hřišti a o něco později se k nim přidá i Marta. Soused říká, že jakmile vstala tak se hned ptala na holky. Venku je krásně konečně modro. Teplota stoupá. Po 10h jsme sbalení a tak se jdeme rozloučit se sousedy. Marta brečí. No to je mazec, haranti bláznivý. Vydáváme se na cestu a jedeme dál na Privas. Jsou tu pěkná stará kamenná města jako v Toskánsku. Vyjedeme na jedno menší paso Col de l'Escrinet 787 m.n.m. Zastavíme se tu, uděláme nějaké foto s výhledem na okolí a na Aubeans dole na plošině. Pak sjedeme dolů do města, kde se zastavíme v supermarketu na doplnění nejnnutnějších zásob. Venku už je 28°C a modro bez mráčku. No konečně počasí jak má být. Z města jedem už podle značek na kaňon de l'Ardeche a Valon pont d'Arc. Ujedeme ještě asi 12km a jsme ve městě Vallon pont d'Arc. Zajedeme stranou a zastavíme za další vesnicí. Zastavíme na další pauzu a oběd. Pak se vracíme zpět do města a v jednom pěti hvězdičkovém kempu se ptám na další cestu. Hledám kamennou bránu na Pont d'Arc. Je asi 5km daleko po cestě na kaňon. Jedeme dál a po chvílce se dostáváme k tunelům vytesaným ve skále. Zastavujeme na foto. Pak jedeme dál a o kousek dál je parkoviště odkud se dá jít k bráně. Jenže to projedeme několikrát tam i zpět a nenajdeme volné místo na zaparkování. Jedeme teda o kousek dál a najdeme ceduli přímo na bránu Pont d'Arc. Zaparkujeme o kousek dál, před nějakým hotelem. Jdeme zpět se podívat pěšky. Zastavíme se na vyhlídce na bránu. No je to fakt paráda. Brána je mezi stěnami kaňonu, dole pod ní teče řeka a na ní je spousta lodí. Okolo jsou pláže, kde se koupe spousta lidí. Jdeme se podívat dolů k řece na pláž. Holky se tu ráchají ve vodě. Tak tu strávíme docela dost času a odjíždíme až v 15h. Jedem dál do Kaňonu Gorges de l'Ardeche. Jedeme po

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.cz, 28057477 ICQ

straně kaňonu a hned po kousku vystoupáme na horu nad kaňon odkud je úžasná vyhlídka na samotný kaňon s řekou na dně. Pak jedem dál po silnic D290 vedoucí celým kaňonem. Po cestě je spousta vyhlídek kde zastavujeme a jdeme se podívat a děláme foto. Projedeme si celý kaňon a pak vyjedeme ven u hlavní silnice vedoucí na Nimes. Jedeme kousek a po včerejší zkušenosti se rozhodují zastavit se v nějakých kempech a zjistí ceny. Zajedu k nějakému po cestě. Má dvě hvězdičky a cena je 16,5e. Tak to se mi moc nelíbí a jedeme se podívat do druhého, který je hned vedle. Tam je cena 12,3e. Tak to bereme. Zůstaneme tu tak dva dny a podíváme se tu po okolí. Jdeme se ubytovat, postavíme stan. Pak jdeme k bazénu, kde se holky koupou. Venku je 30°C. Pak se jdeme vykoupat a udělat večeři. Po večeři zajdeme ještě na prolézačky a pak začne na recepci zábava pro děti. Zkejsneme tam do 22h a pak už je zaženu spát do stanu.

Den 6

Čtvrtek 28.8.2014, 19°C, 9:00, Pont St. Esprit F, tachometr: 39 076 km, ujeto 128 km.

V noci je jasno a teplo. Konečně tak jak to má být. Dopoledne si holky hrají v kempu a já vymyslím co dnes podniknout. Venku je nádherně modro bez jediného mráčku a tak si říkám proč se nejet podívat na slavný akvadukt a využít tohoto počasí. V 11h se balíme, no teda spíš nic nebereme a jedeme rovnou. Vyjedeme z kempu na hlavní silnici a držíme se značek na Nimes. Jedeme přes první větší městečko, kde se připravuje nějaká pouť. Tudíž je centrum ucpané. Jedeme dál a po necelých 20km se dostáváme do Bagnols s Ceze, kde je velký supermarket Carefour. Zastavujeme se v něm, koupíme jídlo na dnešní den. Rozhodl jsem se kupovat jídlo jen na ten aktuální den po zkušenosti, jak bylo naposled Lauře blbě. V teple stejně nic moc dlouho nevydrží. Jedeme dál a po asi 40km se dostáváme k Remoulins, kde odbočujeme, podle značek na Pont du Grad. Jedeme kousek směrem na Uzès a cedule nás zavedou rovnou na parkoviště. Když tam vjedete, tak už moc na výběr nemáte. Silnice vede mezi dřevěnými sloupky k automatu, kde si musíte vzít parkovací lístek a vjet na parkoviště. Otočit se tu nedá a couvat taky ne, protože je hned za vámi další auto. Cena je za moto 12e a za auto s dvěma až pěti osobami 18e. No, říkám si tak to je teda paráda. Zaparkujeme a jdeme se podívat do první budovy, kde jsou informace, nějaké butiky, prodej suvenýrů, pošt a nějaké malé muzeum. Na informacích se dovídám, že cena je za parkoviště a zároveň i jako vstupné. No tak to už je trošku milejší, ale i tak je to docela dost. No nedá se nic dělat. Jdeme tedy dál po cestě k řece. Procházíme okolo olivovníků a u řeky se nám otevírá pohled na samotný akvadukt Pont du Gard. Je to úžasná stavba o několika patrech tvořená velkými a pak menšími oblouky. Před ním je postavený stejný most, který slouží turistům a ti se tak na původní most vůbec nedostanou. Jdeme se podívat na pravou stranu nahoru. Vylezeme po schodech, ale akvadukt je zavřený a je tu mříž, takže se nikam nedá dostat a ani není nic vidět. Jsou tu značky ukazující na vyhlídku. Jdeme se tam podívat a odtud je pěkný výhled na akvadukt ze shora. Pak jdeme rovnou dolů trošku dobrodružnější cestou. Z té mají ty dvě opice opravdu největší srandu a musejí jí doplňovat naprosto dokonalýma blbinama. No jak jinak, ani se tomu moc nedivím. Slezeme dolů na cestu a najdeme jinou vedoucí dolů k řece. Jdeme se tam podívat a od řeky je asi nejlepší výhled na celý akvadukt. Holky chtějí zkontrolovat stav vody. Tak sundáváme boty a lezeme do jednoho slepého ramena přímo ze schodů. Říkám si, že je teplota docela únosná a přejdeme na malou pláž o kousek dál. Tady už je hlavní tok řeky a teplota už je o něčem jiném. I holky říkají, že je to studené. Chvilku se tu zdržíme a pak se vracíme k mostu. Jdeme se podívat na druhou stranu, kde je prehistorická jeskyně. Kousek dál je restaurace. Pak odtud vede cesta na horu k akvaduktu a dál podél původní trasy kanálu pro vodu. Venku je nádherně teplota vylezla na 35°C. Vracíme se k autu, kde si dáme oběd. Okolo rostou granátové jablka. Potom jdeme zaplatit a platíme za jednu dospělou osobu a dvě děti a auto 12e. Jak a nebo kde k této ceně přišli, to opravdu nevím, ale je to asi jedno. Zaplatím, dostanu zpět kartu s kódem o zaplacení, abych se dostal ven z

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.cz, 28057477 ICQ

parkoviště. Nasedneme a jedem dál. Jedeme se podívat ještě do Nîmes. Je to totiž jen 20km. Zajedeme rovnou do centra, kde natankuji u BP (65,7e, 42l, tach: 39 076km). Nejde tankovat rovnou, protože jim tu ujíždějí bez placení. Tak nechávám na kase deposit 50e a domlouváme se, že mi ho po zaplacení kartou vrátí. Pak zajedeme do centra a zaparkujeme v jednom podzemním parkovišti. Jdeme se podívat na kostel na náměstí, pod kterým parkujeme. Dál jdeme po hlavní ulici k centru. Připadá mi to tu jako v muslimské čtvrti. Je tu spousta obchodů v arabském stylu. Restaurace, kde se kouří vodní dýmka a tak podobně. Zastavíme se u jedné kašny v římském stylu. Od ní se dostaneme rovnou k Velkému římskému monumentu. Podle obrázku co tu je, tak je to jediná dochovaná budova z celého komplexu. Pak se jdeme podívat na arénu. Což je malé koloseum. Je pěkné a zachovalé. Prohlédneme si ho a pak se ještě podíváme na náměstí, kde se připravují nafukovací skákačky pro děti a pódium pro hudbu. Vracíme se úzkými uličkami v centru zpět na hlavní ulici a pak k autu. Musím zajít zaplatit za parkovací automat. Ten ale bere jen mince, tak musím zajít do jednoho baru si rozměnit. Zaplatím 3,3e a opouštíme parkoviště. Vydáváme se stejnou cestou zpět. Venku je stále 35°C. Zastavíme se ještě v Carefouru pro nanuky. V kempu jsme za chvíli. Uděláme si jídlo a holky chvíli blbnou na hřišti. Přivedou mi nějakou holčinu Francouzku, tak si moc nepokekáme. Pak jdeme do sprchy a spát. Já zajdu na recepci dopsat deník. Okolo 23h najednou trošku kape. Tak doufám, že zůstane jen u toho.

Den 7

Pátek 29.8.2014, 21°C, 9:00, Pont St. Esprit F, tachometr: 39 211 km, ujeté 166 km.

V noci byl už klid a tak doufám, že to bude ráno dobrý. Ráno vykouknu ze stanu a vypadá to, jako na modro, ale s tím, že je na nebi vysoká oblačnost. Tak vstáváme a děláme klasické ranní činnosti jako každý den. Dáme si snídani a pak si jdou holky hrát na hřiště. Plánuji co dnes podniknout. Zvolím cestu do Avignonu a k Fontaine de Vaucluse. Na cestu se vydáváme zase po 10h. Jedeme stejnou cestou na jih a v Bagnols c Ceze odbočujeme přímo na Avignon. Jedeme kousek a za chvíli jsme na předměstí Avignonu. Zastavujeme u supermarketu Le Clerk, kde nakoupíme něco k jídlu na dnešní den. Pak jedeme do centra. Projíždíme okolo hradeb, ale parkoviště jsou plná. Nakonec nás jeden pruh snad omylem navede na most přímo na druhou stranu Rhóny. Je tu několik kempů. Sjedeme k min a po pravé straně je malé parkoviště před fotbalovým hřištěm. Tak na něm zaparkujeme a vydáváme se přes most do centra. Z mostu je pěkná vyhlídka na most končící uprostřed řeky. Na druhé straně je pěkný výhled na samotné staré město s hradem. Jdeme do centra a malými uličkami stoupáme k hradu na kopci. Cestou nakoukneme i do jednoho kostela. Jsem překvapen z holek, jak jsou uvnitř potichu. No asi atmosféra zapůsobila. Pak dojdeme přímo na náměstí před hradem. Uděláme si tu několik fotek vstupní brány, kde je prodejna lístků. Za dospělou osobu chtějí 11e a děti jsou zdarma. Jdeme se podívat do parku vlevo od hradu. Tady holky zaujme malé dětské hřiště, kde chvíli pobudeme. Podíváme se shora malého kopce na umělou jeskyni a před ní je rybníček s rybami. Je tu několik restaurací a něco se tu připravuje na večer. Koukáme na nějaké menší rybníčky s kačenami. Potom se vracíme dolů k řece. Jdeme se podívat na most, Pont du Avignon. Od mostu se pak vracíme zpět k mostu přes Rhonu. Jdeme k autu, kde si dáme něco k jídlu a vydáváme se dál na cestu. Projedeme okolo celého centra na druhou stranu a pokračujeme na Fontaine de Vaucluse. Dojdeme do vesničky, kde zaparkujeme za 4e a jdeme se podívat do centra okolo malé říčky. Je tu malá pěší zóna s několika restauracemi a obchody se suvenýry. Přejíždíme přes most, pod kterým teče krásně čistá říčka s křišťálovou vodou. Za mostem na malém náměstí je nějaký sloup. Jdeme pěší zónou k laguně. Kousek za vesnicí by měla být laguna a z ní vytékající říčka by měla kus tvořit bujný peřeje. No dojdeme až nakonec. Konec cesty vede okolo vyschlého koryta. Tomu, že tu někdy teče voda, napovídají jen uschlé řasu na kamenech. Dojdeme na vrchol, kde je jeskyně. No

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.cz, 28057477 ICQ

jeskyně je to teď, normálně je celá pod vodou a voda přetéká přes kopeček, okolo kterého jsme přišli. Okolo se uzavírají, hory je to opravdu pěkné. Zajdeme se podívat kousek blíž k jeskyni. Potom se vracíme zpět a po cestě se zatavíme u mlýnského kola. Ve firmě hned vedle se vyráběl papír. Jsou tu stroje a ukázky z výroby. Hned vedle je místnost, kde se prodávají suvenýry. Projdeme obchody a vyjdeme až u krámků na pěší zóně. Koukneme se ještě po centru a pak se stejnou cestou vracíme zpět na parkoviště k autu. Jedeme hned zpět do kempu, protože už je docela pozdě. Jedem na Orange a cestou jsou všude okolo silnice bambusy a oleandry. Dojedeme do Oange, kde chytáme ukrutnou zácpu. Za zmínku stojí jen pěkný římský oblouk. Pak se dostaneme konečně za město a dojedeme do kempu. Dělam večeri a holky si jdou hrát s Francouzskou kamarádkou na hřiště. Po večeri je naženu do koupelny a pak spát. Já si zajdu na recepci dopsat deník a o něco později jdu spát taky.

Den 8

Sobota 30.8.2014, 21°C, 9:00, Pont St. Esprit F, tachometr: 39 377 km, ujetu 318 km.

Ráno je zase modro a teplo. Balíme věci, děláme snídani. Pak jdu zaplatit za kemp 38,5e. Holky jsou na hřišti, ještě chvíli než odjedeme s Ambre. Pak se rozloučí a Laura se mě ptá, jestli jí ještě někdy uvidí. No říkám, že asi ne. Pak jedeme na Chateauneuf du Pape. V Bagnol s Ceze odbočujeme z hlavní silnice a jedeme po malých pěkných okreskách okolo Rhony. Jedeme okolo atomové elektrárny, kde jsou ploty a ostnaté dráty jak na hranicích mezi Československem a západním Německem. Všude jsou cedule zakazující zastavení, focení a varující před elektrickým plotem. Přejedeme přes přehradu na druhou stranu řeky. Po chvíli jsme v Chateauneuf du Pape. Všude okolo je spousta vinic. Projedeme malé náměstí a zastavíme kousek za ním v jedné uličce. Jdeme se podívat do městečka a na hrad postavený nad centrem. Jdeme nejdřív k hradu nebo spíš k tomu co z něj zůstalo. Je to spíš jen přední stěna a jedna boční. Je tu pěkný výhled na okolí. Vracíme se zpět do centra. Procházíme úzké kamenné uličky se starými domy. Zajdeme se podívat do jednoho sklepa, kde je vystavené víno. Můžete si tu některé vybrat a koupit. Pak se procházíme městem a uličkami se dostaneme na náměstí s malou kašnou. Je tu několik sklípků a pár restaurací. Sklepy s různými značkami vín Chateauneuf du Pape od různých výrobců, najdete je po celém městečku. Vracíme se k autu, kde si dáme oběd a po něm pokračujeme dál. Jedeme na Brignoles. Vyhýbáme se Avignonu a jinak jedeme po N7, jede se tu dobře, jsou tu rovné dlouhé úseky. Před Brignoles zastavujeme v supermarketu, kde dokupujeme zásoby. Pak jedeme už rovnou k moři u Hyeres. Je to asi 70km. Za Brignoles se napojíme na D98 a jedeme na St. Tropez. Po pár kilometrech sjedeme do Le Lavandou, kde hledáme kemp. Objíždíme jich několik a ceny jsou za karavan se třemi osobami od 30e víc. Najdeme i několik soukromých kempů. Nakonec najdu několik dost daleko od moře, což je zase jiný problém. Potřebujeme najít něco za rozumný peníz kousek od moře. U většiny je ještě dne hlavní sezóna a od zítra už se ceny snižují. Najdeme nakonec jeden kemp přímo v La Londa hned před přístavem jachet. Ubytujeme se tu za 20,5e na noc. Jdeme stavět stan a děláme jídlo. Potom ještě dáme koupel a ani se už dneska nestihneme podívat na moře. Přes den se teplota drží na svých 32°C.

Den 9

Neděle 31.8.2014, 22°C, 9:00, La Londa F, tachometr: 39 695 km, ujetu 0 km.

Ráno Je modro a teplo bylo i v noci. Je tu docela dost komárů, ale jinak pohoda. Dnes máme naplánovaný den u moře. Uděláme si snídani a pak se jdeme podívat k moři. Zajdeme do přístavu se spoustou jachet. Naproti jsou vidět ostrovy. Jezdí k nim nějaké výletní lodě. My jdeme přes most nad kanálem pro jachty na druhou stranu, kde jsou pláže. Jsou docela velké a jsou za nimi i velké cypřiše, takže se dá schovat i do stínu.

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.cz, 28057477 ICQ

Problém je, že tu jsou Francouzi nějak úchylní na psi, a i když jsou všude cedule se zákazem vstupu psů, tak na to nikdo moc nekouká. Hovna jsou taky všude. Jsme s holkama u moře, kde se cachtají. Pak jdeme do kempu udělat si oběd. Později jdeme zase k vodě. Je tu nějaká Francouzská rodinka s dětmi. Byli tu i dopoledne. Holky je nejprve pozorují, jak staví hrad a kluci lejou vodu kýblema do příkopu okolo. Po chvíli se zapojují a budují společně. Vyfasovaly lopatky a kyblíky a už to jede. Jaká jazyková bariéra. K večeru se vracíme, dáme sprchu a uděláme si večeři. Přijeli noví sousedé z Německa. Holky se hned skamarádily s jejich sedmiletým klukem. Je tu na čtrnáct dnů s dědou a babičkou. No musím konstatovat, že brutálně zlobí a neposlouchá. Později jsem se dozvěděl, že má nějaký syndrom a musí na to brát prášky, aby byl aspoň trochu v klidu třeba ve škole. Blbnou s holkama u vjezdu do kempu až do tmy. Pak je zaženu spát. Stejně tak i u sousedů.

Den 10

Pondělí 1.9.2014, 21°C, 9:00, La Londa F, tachometr: 39 695 km, ujeté 92 km.

V noci začalo pořádně foukat, až to lomcuje se stanem. Ráno to pokračuje. Koukám ven, ale je naprosto modro. Venku lítá prach a špína. Je to naprosto všude a ve všem. Jakmile se otevře stan tak je to hned i uvnitř. Když to trošku poleví, tak vylezeme ven a rozhodujeme se vydat se dnes do Sant Tropez. Uděláme si snídani a pak se hned vydáváme na cestu. Jedeme do vedlejšího města, kde se zastavíme v supermarketu pro nějaké jídlo. Venku už je zase 28°C. Jedeme po hlavní silnici podle značek. Je to něco přes 40 km, tak jsme tam po chvíli. Zajedeme rovnou do centra a na malém náměstí odbočíme do přístavu. Vezmeme si parkovací lístek a zaparkujeme hned na břehu moře. Je tu nádherný záliv se spoustou jachet. Holkám se moc líbí a pořád někde stojíme a koukáme na lodě. Jdeme po ulici rovnou do centra města. Je to docela malé městečko, tak jsme po chvíli v centru. Vycházíme dole v přístavu, který je povědomý z filmů s L. de Funese. Ally začíná kňourat, že jí bolí břicho a tak hledáme nějaké WC. Zaběhneme do jedné snobárny, ale nic z toho není. Tak jdeme dál a prohlédneme si zbytek městečka okolo přístavu. Kotví tu spousta velkých jachet. Zajdeme se podívat na hradby města na konci přístavu. Je tu několik kruhových věží a za nimi je pak molo. Vydáváme se courat po uličkách nad přístavem. Jsou všechny dost podobné. Pěkné staré domy, uklizeno. Všude je kluzká lesknoucí se dlažba, se spoustou květináčů s oleandry a tak podobně. Pak Ally začíná na novo. Tak se to opakuje. Naštěstí, se to už povede a zbytek dne už je klid. U nich člověk nikdy neví, kterým koncem to půjde pryč. Vracíme se do centra, protože se nám nedaří najít světově známou četnickou stanici, proslavenou filmy s četníky. Zajdeme do informací, kde nedávají ani mapu centra. Můžete se jí za 2€ koupit. No to je docela síla. No tak mi ukáží na mapě, kde to je. Koukám, že je to hned nad tím přístavem, kde parkujeme. Jdeme tedy zase zpět a vlastně se už vracíme k autu v přístavu. Dojdeme přímo na to náměstí, kde jsme se rozhodli vrátit se do centra do informací. Koukám do vedlejší ulice a už vidím kousek onoho domu s nápisem "Gendanmerie...". Ukazují to holkám, že jsme byli hned vedle a neviděli to. Tak se tomu zasmějeme. Dojdeme na malinkaté náměstí a zjišťujeme, že je to to náměstíčko, kde jsme odbočili autem rovnou do přístavu. Vlastně parkujeme hned vedle. Na náměstí vůbec nic není, jen v rohu stojí onen dům. Je zavřený a nikde nic. Lidé se tu fotí u vstupních dveří. Lidé se tu ohleduplně střídají, tak si uděláme také foto. Chvilinku tu pobudeme a pak se už vydáváme zpět do přístavu k autu. Zaplatíme parkoviště za 4,8€ a opouštíme přístav. Jedeme ven z města. Venku je 31°C. Cesta uběhne nějak rychle a jsme v městečku před naším kempem. Ještě se tu zastavíme a pak už se vracíme rovnou do kempu. Soused už tu zase řádí a člověk nemá chvíli klid. Naštěstí pak odejdou na pláž a my se můžeme aspoň v klidu naobědvat. K večeru se pak jdeme ještě na chvíli podívat k moři. Po návratu je u nás hned zase klučina. Jdeme si dát sprchu a pak je od sousedů klid asi byl trošku spacifikován babičkou. Uděláme večeři, párkrát se tu mihne. Holky

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.cz, 28057477 ICQ

jezdí na motorkách a Ally se zase vysype. Zase si narazí horní ret, ale pro změnu zase zevnitř. Tentokrát asi o zuby. To dítě se někde zabije, to je pořád dokola. Jdeme to vypláchnout vodou a jinak nic neřešíme. Pak je jídlo, mají své oblíbené těstoviny s tuňákem. Cpou se jak o život a ještě si jdou přidat. Tak to bude asi dobrý. Potom je nechám si hrát se sousedem. Má fotbalový míč, a pořád ho hází a nebo kope do výšky. S tím mě docela štve. Včera trefil Lauru do obličeje, jak jsem se dozvěděl až teď. No nerad bych aby trefil Ally do té poraněné pusy to by bylo asi něco. Tak se domlouvám s holkama, že s míčem pouze po zemi. Domluvíme to i s jeho babičkou. Tak to docela jde. Nechám je do tmy. Potom už se mi zdá na ten rachot docela pozdě tak je zaženu do stanu spát.

Den 11

Úterý 2.9.2014, 21°C, 9:00, La Londa F, tachometr: 39 787 km, ujetu 0 km.

V noci je už klid a docela teplo. Dnes nemáme nic v plánu, tak budeme relaxovat u moře. Dopoledne se jdeme podívat na levou stranu od přístavu. Je tu několik restaurací a krámků se suvenýry. Za nimi je pak pláž a za ní jsou nějaké apartmány. Mezi tím je promenáda a trávníky s palmami. Na konci za posledními budovami je na pláži vidět nějaký větší bunkr. Tak se jdeme k němu podívat. Je docela velký a je u něj několik dalších budov, ale ty jsou postaveny z moderních kostek. O kousek dál je ještě jeden menší bunkr, ale jsou zazděné, aby do nich nikdo nelezl. Za druhým menším bunkrem jsou pak malá mola. Mezi moly jsou malé asi tak 100m pláže. Za pláží je kemp, který má místa už hned u pláže. Je to jeden z těch drahých, kde jsme se byli zeptat. Je to tu hlava na hlavě. To ani nemluvíme o tom stanovat skoro až na pláži, kde do stanu pere celý den slunce. Holky si tu hrají na pláži a občas se jdeme vykoupat. Teplota je zase přes 30°C, tak je to skvělé. Později se vracíme do kempu, kde si uděláme něco k jídlu a odpoledne se vracíme na stejné místo. Do kempu se vracíme tentokrát hodně pozdě. Uděláme večeri a dáme si koupel. Venku už se stmívá a tak dám holky rovnou spát. Já jsem venku se sousedem od Lyonu a kecáme. Venku se ochladilo o trochu víc než v ostatních dnech. Taky je nějak vlhko, tak že navlhlo i prádlo na šňůře. Dokonce všichni večer vytáhli mikiny.

Den 12

Středa 3.9.2014, 15°C, 9:00, La Londa F, tachometr: 39 787 km, ujetu 7 km.

V noci je dnes o poznání chladněji. Ráno je sice venku zase nádherně modro, ale je jen 15°C. Už, ale vykukuje slunce a dělá se zase teplo. Během dopoledne už je zase teplota na klasice a drápe se ke svým 30°C. O něco později jdeme k vodě, kde strávíme čas až do odpoledne. Odpoledne to u vody víc fouká. Tak je tu spousta windsurferů a taky jsou větší vlny. Po návratu do kempu si uděláme jídlo a pak jedeme do krámu dokoupit zásoby. Docela nám to ubylo. Dokoupíme věci tak, že by už měli stačit pomalu až do konce cesty. Pak se vracíme zase do kempu. Jelikož už je dost hodin tak se jdeme podívat do přístavu na molo. Je tu staré dělo a koukáme na lodě. Chvilu tu pobudeme a pak se vracíme. Původně už jsem chtěl zítra odjet a vydat se pomalu na zpět přes Itálii, ale holky mě ukecaly, že chtějí být ještě jeden den u moře. Tak tu zůstaneme ještě zítra, pokud se nějak nezkaží počasí. Uděláme si jídlo, vykoupeme se a holky ještě jezdí před recepcí na motorkách. Jakmile se setmí tak je dám spát.

Den 13

Čtvrtek 4.9.2014, 21°C, 9:00, La Londa F, tachometr: 39 794 km, ujetu 0 km.

V noci byl klid a o něco málo tepleji než včera. Ráno vstáváme a po snídani jdeme k vodě, kde trávíme celé dopoledne. Za Hyeresem je vojenské letiště a dnes nad zátokou

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.cz, 28057477 ICQ

létají Eurofightery. No docela síla. Okolo 14h se vracíme a děláme oběd. Ally vymýšlí všechno možné, aby nemusela jíst oběd. Je doslova na zabití. Tak to buď vydržím a dám jí do stanu spát. Během minuty o sobě neví a spí 2h. Probere se v 16:30h. Tak dostane oběd, co před tím nesnědla. Chvilí to trvá, ale nakonec je snědeno a my můžeme jít ještě naposledy k moři. Sice ne už na moc dlouho, ale aspoň něco. Dojdeme na naši oblíbenou pláž, kde pobudeme asi hodinu. Potom se vracíme zpět. V kempu si dáme koupel a pak uděláme něco rychlého k jídlu. Pomalu připravujeme věci na zítřejší odjezd. Zajdeme ještě chvíli na recepci, kde chtějí jezdit na motorkách. Později je dám spát.

Den 14

Pátek 5.9.2014, 21°C, 9:00, La Londa F, tachometr: 39 794 km, ujeto 412 km.

V noci už zase bylo teplo. Když ráno vykouknu ze stanu tak je lehce zataženo. Asi nejhorší počasí za tu dobu kdy jsme tu, zase na druhou stranu ale nefouká. Vstáváme o něco dříve a balíme věci a stan. Jsme hotoví po 8h a jdeme zaplatit za kemp. Platíme 124 e za 6 nocí. Pak už nasedneme, rozloučíme se sousedy a po 9h se vydáváme na další cestu. Jedem stejnou cestou jako jsme sem přijeli. Zastavíme se ještě v našem supermarketu, kde dokoupíme něco k jídlu. Jedeme stejnou cestou až před Brignoles. Po 30km chytáme první přeháňku. No tak to jsme bez deště moc daleko nedojeli. Natankujeme (61e, 43l, 1.54e/l, tacho 39 829 km). Pokračujeme po okreskách rovnou na Aups. Cestou narazíme na zajímavou vesnici Cotignac, kde je skalní stěna. Na jejím vršku stojí věže a ve skále jsou postavené domky. Skála vypadá jako v jeskyni. Trošku se tu podíváme a pak jedeme kousek dál, kde už začíná kaňon Verdon. Před kaňonem nám zas sprchne. Jedeme jižní stranou kaňonu. Je to opravdu paráda. Vystoupáme až do výšky přes 1000 m okolo přehrady. Pak přejedeme paso a otevře se nám pohled do úzkého kaňonu. Na jeho dně teče řeka a kolmo k ní padají skalní stěny o výšce tak okolo 400m. Jedeme okolo kaňonu a zastavujeme na různých vyhlídkách. Po cestě bylo zataženo, ale postupně se to od západu vybírá a dělá se pěkně. Na jednom místě zastavíme a uděláme si pauzu na oběd. Pak přejedeme přes most a na poslední vyhlídce, kde se řeka stáčí o 180°, potkáváme dva české autobusy. Tak chvíli pokecáme a pak už vyjíždíme z kaňonu ven. Dostáváme se na dno k řece. Krajina je tu taky velice zajímavá. Dojedeme po D955 do Castellane k Castillionu okolo přehrady. Jedem přes první menší pasa. Pak najedeme na N202 a D6202. Jedem po ní až k místu, kde začíná silnice na col de Bonete. Odbočujeme na D2205 a jedeme rovnou na Isolu. Je to už asi jen 50 km. Cestou jedeme pěknými kaňony. Jedem je nádherně červený. Zastavujeme a na parkovišti něco sníme. Pokecáme s motorkáři ze Švýcarska jedoucími na Korsiku. Nebe před námi se zatahuje. Po chvílce pěkně prší. Pak to zase chvíli jde a v Isole odbočujeme na Isolu 2000. Jakmile odbočíme a začneme stoupat na paso Lombarde 2350 m. Tak začne lejt. Dojedeme na paso a vidíme dokonce i sviště. Paso jen projedeme, prší, nikdo tu není a venku je 8°C. Dole u řeky Var bylo 28°C. Najednou jsme v Itálii. Sjíždíme z pasa a dáváme se po hlavní silnici na Cuneo. Před námi je naprosto šedo a je vidět duha. Za námi se to trhá a svítí slunce. Projedeme okolo Cunea a po silnici R589 jedeme na Torino. Pěkně tu leje, tak se jen modlíme, aby se to od západu roztrhalo. Odbočujeme v Saluzzu na Pinerolo. Po asi 35 km konečně dojíždíme do kempu a jdeme se ubytovat. S paní majitelkou se domlouváme na 13e. Konečně zase normální cena. Stavíme stan a venku kape. Nic jiného nevybalujeme a jdeme do města. Hledáme nějakou restauraci, kde se najíme. Ally se cpe jak o život. Potvora jo to co jí jede, to by praskla. Jinak do ní něco nacpat to je výkon. Po večeri se jdeme umýt a spát. Venku to jde, padne sem tam několik kapek. Taky do kempu přijeli motorkáři z Belgie. Po 22h se rozhodli sundávat moto z pláťáku. Nechápu proč, musí teď dělat kravál a nemůžou je tam nechat do rána. Pak jdu spát taky. Koukali jsme na předpověď počasí a má to být zítra docela dobré, jen odpoledne by měly být okolo Trenta přeháňky. Tak uvidíme.

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.cz, 28057477 ICQ

Den 15

Sobota 6.9.2014, 16°C, 9:00, Paesana I, tachometr: 40 206 km, ujetu 476 km.

V noci padne sem tam několik kapek a jinak je jasno a docela i teplo. Vstáváme a venku je krásně. Motorkáři dělají budr už něco po 6h a odjíždějí, když já vstávám. Holky ještě spí, že by je napadlo vytlačit motorky ven z kempu a tam pak nastartovat, tak to asi ne. Pomalu se otepluje. Balíme věci a dáváme si při tom snídani. V 9h jsme sbaleni a tak se loučíme s majitelem kempu, který je venku se svým ročním synkem. Vyrážíme přes město dolů na planinu pod Alpami. Jedem na Pinerolo, kde se držím SS23 podle značek na Torino. Jede se docela dobře a u Torina jsme po 10h. Najedeme na dálnici, která je pěkně zasekaná. Ke všemu tady jsou opravdu umělci. Předjíždějí zleva i zprava. Kličkují před auty a tak podobně. Na jednom sjezdu nějaká bába asi zapoměla odbočit a tak neváhala zastavit v druhém nejrychlejším pruhu, kde jsou jinak čtyři. No a pak to stříhla přes všechny pruhy doprava. No několik aut mnělo co dělat. My jsme museli trochu ostřeji na brzdy, ale jinak v pohodě. Projeli jsme po obchvat okolo města a najeli jsme na dálnici A4 na Miláno. Jedeme ještě jeden placený úsek za 1.5e a na posledním exitu před mýtem sjíždíme. Jsme u Rondisone, kde zastavujeme u benzínové pumpy. Uděláme si tu pauzu na oběd. Venku už je 28°C. Pak jedeme mimo dálnici po SP11. Jsou tu dlouhé rovné úseky mezi městy a moc aut tu nejezdí. Jdeme hodně rychle a během chvíle ujedeme 120km a jsme na okraji Milána. Tady už provoz zase houstne a tak najedeme zase na obchvat a po dálnici zase objedeme celé město. Rozhoduji je zbytek do Brescie ujet po dálnici. Zastavíme asi 30km před Brescií, kde na pumpě dotankovávám (43e, 23,5l, 1.8e/l, tacho 40 494km). Uděláme zase pauzu. Po dálnici dojedeme Do Brescie, kde sjíždíme a platíme mýto 7.2e. Najedeme hned na silnici SS45. Jedeme k Lagu di Garga. K jezeru se jede dobře, ale pak je to katastrofa. Silnice vede po břehu jezera, kde jsou samá letoviska a spousta turistů. Jedeme pomalu a dlouho než se dostaneme za polovinu jezera, kde už to zase trochu jde. Je to 100km do Trenta k dálnici a zabere nám to přes 2h. Na konci už je dost kempů, tak se zastavujeme a zjišťujeme ceny. Ty jsou tu nějaké šílené okolo 35e. po smlouvání se dá dostat k 25e. Dojedeme k Trentu, kde se dáme podél dálnice na Brener. Po asi 20km se rozhoduji zkusit jedem kemp vedle dálnice. Všude jsou malé traktůrky, které zdržují provoz. Sklízí se právě jablka a víno. Kemp je zastrčený mezi sady, bez jakékoli cedule. Najdeme ho, ale je naprosto plný. Tak chvíli pokecám s lidmi z kempu a jedna paní zavolá majiteli a domluvíme se tak, že auto necháme na kraji kempu a stan si postavíme na dětské hřiště. No to si dovedu představit, co to bude pro holky. Cenu domluvíme tak nějak do 15e odhadem a vyřešíme to prý ráno. Tak zaparkujeme a jdeme stavět stan. Holky blbnou a všechny neustále zdraví. Jsou tu asi jediné děti, tak baví celý kemp. Vedle už jsou na hřišti sousedé cyklisté z Holandska. Tak s pánem pořád kecáme. Holky jsou v rauši na klouzačkách a neustále se tu někdo zastavuje na kus řeči. Vybalíme jen to nejnutnější, uděláme večeri. Potom se už začíná stmívat a tak dáme koupel a jdeme spát. U gardy bylo 29°C a i teď je venku krásné teplo. Kousek výš v Alpách se blízká asi to sem přijde. No uvidíme, co se z toho vyvrbí. Pokud by to nebylo nic hrozného, pak by se naše zpáteční cesta, tak aby jsme nocovali v teple, povedla.

Den 16

Neděle 7.9.2014, 16°C, 9:00, Egna I, tachometr: 40 682 km, ujetu 718 km.

V noci trochu prší, ale není to nic hrozného. Stan je trochu mokrá, ale je to dobré. Vstáváme po 7h a balíme stan. Děláme snídani a já jdu zaplatit za kemp. Stejně nám napočítají 20e. No hlavně, ale že jsme přespali v teple. Musím se příště podívat po tom kempu u Merana. Jednou jsem v něm byl, vím zhruba, kde je a tak ho budu muset najít. Pokecáme ještě se sousedem z Holandska. Pak dobalíme a vydáváme se na zpáteční cestu. Venku se dělá pěkně a teplota se pomalu přibližuje k 19°C. Jedeme hned k dálnici

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.cz, 28057477 ICQ

a na Brenner to je něco málo přes 100km. Jedeme a za hodinku jsme tam. Platíme poslední mýto 7.8e. Zastavíme na pauzu na Brenneru. Po chvíli zase pokračujeme už po naší známé cestě vedle dálnice na Innsbruck. Pak jedeme okolo města přes Mutters, Axams a sjíždíme dolů do Kematenu. Na benzínce zastavíme a tankujeme (52e, 37,5l, 1,4e/l, tach 40 839 km). Po obědě se zase vydáváme do hor. Stoupáme k Seefeldu a po pár kilometrech jsme v Německu. Jedeme na GaPa. Odbočíme a kratší cestou to vezmeme okolo jezer k dálnici na Mnichov. Okolo jezer se jede trošku pomaleji, zase je tu plno turistů. Najedeme na dálnici a do Mnichova nám zbývá 60km. Hned začne pršet, ale teplota je okolo 25°C. Před Mnichovem je to rozkopané a tak si tu trošku postojíme v zácpě. Pak projedeme centrem bez problémů. Najedeme na dálnici 9 na Norimberk. Ujedeme asi 20km za město a skončíme v zácpě. Tak je asi 30km. Zastavujeme na parkovišti a po přestávce jedeme dál. Na prvním sjezdu sjedeme z dálnice a objedeme kus šikmo k dálnici na Regensburg. Všude se sklízí chmel, ale je tu čisto. Dojedeme k dálnici docela bez problémů, provoz je tu minimální. Vracíme se na dálnici a holky po chvíli usnou. Je už docela dost hodin, tak jedu trošku svižněji, je klid tak to jde. Za chvíli jsme v Regensburku a pak už u odbočky na Plzeň. Najednou jsme v Čechách. Laura se probere na hranicích a Ally až u Plzně. Zastavíme na jedné benzínce, kde by měla být restaurace. Po zastavení zjistíme, že je tu jen Burgerking. Takový hnusný jedovatý sračky za 150kč jíst nebudeme. Odjíždíme a jedeme dál po dálnici. Sjedeme v Žebráku, kde zastavíme na náměstí a zajdeme si do restaurace na normální jídlo. Mají to tu pěkné, čistě a ochotnou paní (obsluhu), která holkám ochotně rozdělí jídlo a tak podobně. Udělá mi i kafe, na které mi už nezbývají 2kč, jinak mám jen eura. Když odcházíme je na náměstí nějaký vožralý bezdomovec, který na nás pořvává. „Hele kámo“. Nic proti, ale pozdravit to neumí, a když něco chce tak by mohl být aspoň trochu slušný ne. Ke všemu nesnáším vožraly, jsou s nimi jen potíže. Tak mu říkám, že nejsem Hele a ani jeho kámoš a jdeme zpět k autu. Nasedneme a vydáváme se poslední kus cesty. Jedeme na Křivoklát a pak směrem na Rakovník. Během chvíle se stmívá. Stmívá se tu o hodinu dřív, než dole na západě. Domu dojedeme něco po 20h. Káťa nás už vyhlíží na zápraží. Jakmile máma vezme Ally do náručí, ta začne brečet. Laura ta lítá po ulici hlavně okolo psů a nemá čas. Vykládáme věci z auta. Musím naložit na zítra zase pracovní věci a zaparkovat.

Závěr

**tachometr: 41 400 km,
ujeto 3 770 km.**

WWW